

fer mig derfor ei heller med Hensyn til Viljas Andragende istand til at meddele Udbalget nogen Oplysning herom.

Hvorvidt Udbalget herefter maatte finde sig foranlediget til at fremme det Arbejde, der af Thinget er blevet det overdraget, hvilket ganske vist for de paa Lovforslaget optagne Personer kan have sin Interesse, men for Ministeriet selvfølgelig kun kan være af underordnet Betydning, maa jeg ganske henstille.

E. Steel.

Skou.

Et det af Folkethinget nebsatte Udbalg angaaende Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse.

At det kun er af underordnet Betydning for Ministeriet, om nærværende af det selv udarbejdede Lovforslag fremmes eller ikke, er en Udtalelse, som har vaakt Forundring i Udbalget; men iøvrigt maa denne Ministeriets Stilling til Lovgivningsarbejdet aldeles henstilles til Thingets nærmere Bedømmelse.

Udbalget for sit Vedkommende har i Slutningen af sin foreløbige Betænkning udtrykkelig fremhævet, at det vilde fremme det Arbejde, der af Thinget er blevet det overdraget, naar det havde modtaget de manglende Oplysninger, som det for længe siden havde „udbedt“ sig. Udbalget har beklaget sig over, at det saa længe, fordi det savnede Oplysninger, havde maattet standse sit Arbejde; og det har anset det for sin Pligt i en foreløbig Betænkning at gjøre Thinget Rede for Grunden til, at det foreløbig ikke kunde fremme sit Arbejde.

Det kan derfor kun glæde Udbalget, at Ministeriet er kommet ud af sin tidligere Misforstaaelse, og har sendt de manglende Oplysninger.

Naar Indenrigsministeren ved denne Leilighed berører „Spørgsmaalet om Udbalgets Besøielse til fra Ministeriet at fordrø Ublevering af Aktstykker, der ikke vedkomme nogen af de Personer, som ere optagne paa det Rigsdagen forelagte Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse“, og derefter i sin Skrivelse lader forstaa, at han „efter Sagens Bestaafenhed ikke vilde fundet mindste Betænelighed ved at imødekomme et af Udbalget udtalt Ønske“, — da synes Ministeren at lægge en saadan Bægt

paa det Formelle, som om et bestemt udtalt Ønske om Ublaan vilde blive imødekommet af ham, men derimod en Fordring afflaet. I denne Anledning maa Udbalget for det Første gjøre opmærksom paa, at det af Ministeren fremhævede Ord „fordre“ ikke findes i nogen af Udbalgets Skrivelser (den 18de og 27de November, se den foreløbige Betænkning); Udbalget bruger stadig Udtrykket „udbede“, og i en beklædnere Form kan et Ønske vel neppe udtrykkes.

Men, siden Spørgsmaalet en Gang er reist, viger Udbalget ikke tilbage for at udtale sin Mening om Udbalgets grundlovlige Besøielse. I sin Henvendelse til Ministeren handler Udbalget formentlig paa det Things Begne, som har overdraget det et forberedende Arbejde. Savner det Oplysninger, som kun kan faas i Ministeriet eller ved dets Foranstaltning, henvender det sig til dette, og Udbalgets Henvendelse kan i fornødent Fald faa større Eftertryk ved en mulig Beslutning fra Thingets, vel endog hele Rigsdagens, Side, dersom et Ministerium skulde ville forholde et Udbalg saadanne Oplysninger, som anses nødvendige til dets Arbejdes videre Fremme, og som det iøvrigt maatte være grundlovlig besøiet til at æffe.

Bestemmelsen i Grundlovens § 51, at Indfødsret kun kan erholdes ved Lov, forbeholder ikke Regeringen alene Forslagsretten, hvilken derfor ogsaa ved denne Leilighed kan bruges fra Thingets Side i Henhold til Grundlovens § 44. Rigsdagen har imidlertid fundet det formaalstjenligt, at Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse i Al-